

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biouroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Tinerimea catolică.

„Tinerimea catolică din
România tu când te
vei trezi?”

(„Vestitorul.”)

Cuvântarea Papii Piu XI.

(Continuare IV.)

Datoria membrilor Tinerimei catolice

A se sfinți în școla Bisericii:

Iată, iubiți fii, Internaționala în care vă aflați și prin voi întreaga Internaționala Tinerimii. Aceasta observație, credem Noi, vă va fi spre mare încurajare, căci ea vă înfățișează în toate frumusețea lui, în toată importanța lui, în toată mărimea, locul cel ocupați voi în Biserică, și astfel vă va fi ușor de-a trage acum, înșivă, toate concluziile firești ce se desprind din acest ansamblu de fapte ce Noi abia că le am schițat.

Prin a fi uniți, sfinți, catolici, universali.

Una sfântă... Iată chemarea ce vi-o adresează Biserica și care corespunde naturei ei, locului vostru în sânul ei: *fiți uniți, fiți sfinți!* Catolică. Ea e universală; fiți și voi catolici, universali. Continuați a umplea pământul cu numărul vostru tot mai mare! Când un număr devine multiplicatorul unei realități așa prețioasă cum e Tinerimea catolică, el îmbracă o importanță deosebită; devine obiec-

tul celor mai mari dorinți, devine o poezie epică și numărul vostru, prea-iubiți fii, vorbește inimii Noastre, mai mult ca inteligenței Noastre, prin limbajul cel mai poetic!

Ascultând de urmașii Apostolilor.

Ea e apostolică, Internaționala din care faceți parte. Ea a vorbit *cu Apostolii, cu divinusul Intemeietor*. Ea a scos din însuș izvorul divin cuvintele, ideile, directivele, ce le dă mereu omnirii rescumpărate; deci Biserica e pe care trebuie s'o ascultăm, Biserica e căreia trebuie să ne supunem, capul. Ei e către care trebuie să ne întoarcem — din ori care parte a lumii am fi, în toate împrejurările vieții, — pentru a fi sigur că n'am greșit calea și că suntem pe calea cea dreaptă!

Pelerinajul vostru atât de pios la Roma, academia voastră poliglotă (Matineul poliglot ținut în fața Papii) așa de mult grăitoare, împărtășirea voastră generală de azi dimineață, vizita voastră atât de călduroasă de azi seară la Părintele vostru comun ne spun, nă proclamă, ce bine înțelegeți și simțiți voi tot ce v'am spus!

A se consacra acțiunii catolice!

Dar voi ați făcut ceva mai mult, o știm prea bine, căci voi ați dat ascultare unui alt apel al Bisericii: pe toți îi-i chiamă ea la ascultare și supunere cuvântului Ei și legilor ei. Dela voi, Tinerime catolică, cere ceva mai

înalt și mai ales, și voi ați înțeles. Ea va cerut, va cerut vouă, ajutorul, colaborarea la apostolatul propriu zis. Aceasta nu e nici o noutate: acesta e primirea unei datorii ce-o predicau deja apostolii. Minunată întâlnire a epocii noastre cu primii ani ai Bisericii! Chemarea ce-o îndreptăm Noi către laicii Bisericii, să ne dea concursul lor, corespunde, întru toate celor scrise de sf. Pavel, când a recomandat el pe *împreună lucrători săi în apostolat* Pentru că nu e posibil să nu înțelegem de ce împreună lucrători e vorba: aceștia nu erau preoți, nu, ci erau femei. Iată deci colaborarea laică în apostolat, colaborare care încă e un apostolat și care e substanța cea mai reală, cea mai sfântă și cea mai temeinică a *Acțiunii catolice, căreia* v'ați consfințit și voi iubiți și generoși fii, după ce v'ați format caracterul în școlile Bisericii.

(Va urmă.)

Biserica este așezământ conducător.

(Urmare)

În Biserică se găsesc acelea condițiuni, cari o îndreptătesc a fi conducătoarea popoarelor și a neamurilor. Puterea lui Hristos este sălășluită într'însa, de aceas putere și spirit este pătrunsă întreaga ei organizație. Prin aceasta se prelucră și straformă sufletele, acest spirit varsă putere nouă, dor de viață și bucurie în inimă. Helada și Roma sătoasă după Rescumpărător, prin iniurița binefăcătoare a Bisericii a putut să fie mântuită de perire. Aceasta o-a scos din ruine și i-a deschis o nouă cale spre înflorire. Biserica a fost aceea, carea a imblânzit sălbaticile neamuri germane și le-a crescut a fi următorii crucei

lui Hristos. Biserica este aceea, carea prin învățăturile sale înălțătoare și dumnezeiești, rădică sălbaticile popoare încă și azi decăzute în adâncimea întunerecului moral la cea mai înaltă vrednicie și le face a se trezi și cunoaste că sunt fiii lui Dumnezeu. Biserica în aceasta muncă este călăuzită nu de râvna neastâmpărată după puterea lumească, nu de dorul aurului și argintului ci singur numai de dragostea sufletelor nemuritoare. Iubirea de Hristos o conduce, îndeamnă și ajută la biruință.

Pe cum odinioară Helada și Roma așa și omul modern, fiul zilelor noastre însătoșează după Rescumpărător. Este neliniștit și ori în cătro își întoarce privirea, nu are unde să-și plece capul spre odihnă. Frumseța naturei, fie aceea ori cât de împodobită — nu-l mai mulțumește. Sufletul, gândirea lui caută după un alt orizont căci nu-i ajunge acela ce îl poate pătrunde cu ochii, îi trebuiesc alte lumi nu celea ceruite de hotare, înima-i dorește alte plăceri nu celea care i-le tînde ființa sa materială, sufletul însetează după o lumină mai dătătoare de viață decât cea respândită de soare pe pământ; și cu toate că pământul lui îi dă toate bogățiile, soarele lui îi trimite celea mai călduroase raze, el, omul nu se simte fericit, căci partea lui cea mai nobilă — sufletul plânge. Și cine șterge acestea lacrimi ale sufletului? Biserica prin sfintele sale Taine. Când întri în viață te primește cu bucurie și ca o bună mamă te strânge la pieptul său și te predă vieții. Ea, Biserica nu te părăsește ci te însoțește în toți pași tăi. Pentru a te întări în lupta ce te așteaptă, îți face cruce pe frunte cu sfântul mir ca să fii tare și învingător. Dacă calea vieții îți este grea și poate în

cursul luptelor ai căzut murdărindu-ți sufletul, îți spune: îți iert și te dezleg de toate pacatele tale, fii curat și fericit. Iar dacă ai cercat toate afunzimirile intelepciunii pămîntești și sufletul ți-a rămas deșert sărac și orfan, — îți întinde cea mai prețioasă bogăție, hrana dătătoare de viață a sufletului — pe Hristos în sfânta Taină a Cuminecăturii.

Gândirile tale au lipsă de un alt cerc nu de orizontul îngust ce îl pătrunzi cu ochii trupului, așa e? Biserica îți îndreaptă privirea spre ceri spunând: Dumnezeu, viață, veșnică, dragoste eternă; ochi n'au văzut, urechi n'au auzit și la inimile oamenilor n'a patruns, ce a gătit Hristos aceloră, cari îl iubesc pe El. Și când îți va sosi amurgul vieții, și dacă îți va suna ceasul din urmă, și inima ta se cutremură, se teme de totala nimicire, Biserica și lângă patul tău de moarte îți va întinde ajutor și curaj zicând: sprează fiul meu, nădăjduiește, vei trăi pururea!

Aceasta este Biserica catolică! Aceasta este maica noastră dulce. Priviți spre ea, iubiti-o și apropiați-vă de dânsa. Intrați în aceasta Biserică voi, cari v'ați dezlipit de ea și stați în afară de ea. Biserica întinde scut sigur tuturor, cari nu vreau să ajungă a fi jertfă curenților dărimătoare a timpului nostru poreclit modern. Intrați și intrați cu toții, căci ea va fi mama voastră bună, carea vă va imbrățișa la pieptul său și vă va implini toate dorințele voastre îndreptățite.

Iar voi, cari sunteți în lăuntru ei paziți-Vă de înșelăciunea vrăjmașului. Iubiți și cinstiți Biserica cu credință și alipire neclătită. Jurați credință acestei mame dulci, când ați intrat în viață va primit cu iubire și cu aceasta iubire va deschide poarta vieții viitoare. Fiți credincioși către

această mamă, carea prin botez vă rescumpără sufletul de moarte și prin taina Sfântului mir vă întărește pentru lupta ce vă asteaptă în viața pămîntească. Fiți cu credința către mama bună, carea prin sf. taină a pocăinții varsa în sufletele voastre rănite de păcat varsă picuri de balzam răcoritor și vă nutrește cu cereasca pâine a sfintei Cuminecături.

Și nu fiți necredincioși către aceea mamă, care cu inimă iubitoare și îndurerată stă lângă patul vostru de moarte și vă sprijinește în lupta de agonie ca să aveți răsplata cea cerească. Să fiți purure credincioși către aceea Maică, carea pe părinții, frații și pruncii voștri îi însojește la locul de odihnă și asează de asupra mormintelor lor sfântul sămn al nădejdiei și învierii. (P. Schrotty.)

Din catechism.

Câte persoane sau fețe Dumnezești sunt? Sunt trei persoane sau fețe Dumnezești: Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt.

Este Tatăl Dumnezeu? Așa e, Tatăl e Dumnezeu adevărat.

17. Este Fiul Dumnezeu? Și Fiul e Dumnezeu adevărat. A doua persoană din Sfânta Treime în sfânta Scriptura se numește cu diferite numiri, înse de regulă este numit ca Fiul sau Cuvântul.

În Sfânta Scriptura fii lui Dumnezeu se numesc aceia, cari sunt într'un raport special cu Dumnezeu, așa ingerii, regii și judecătorii din testamentul vechi, poporul lui Izrail, oamenii renăscuți la mântuire prin Isus Hristos. În înțelesul strict se numește Fiul lui Dumnezeu a doua persoană din Sf. Treime, care este singur născut din Dumnezeu Tatăl, și care prin urmare în mod deosebit se numește unul născut Fiul a lui Dum-

nezeu. Pentru aceea scrie sf. apostol Pavel (Rom. 8, 32): „Cel ce nu a cruțat pre Fiul său, ci l'a dat pentru noi toți”. Și sf. Ioan (1, 18): „Nimeni nici odată nu a văzut pre Dumnezeu, cel unul născut Fiul, care este în sinul Părintelui, acela a spus”.

Cu numele de Cuvânt a lui Dumnezeu se numește a doua persoană dumnezească mai ales la sf. evangelist Ioan (1, 1): „Întru început era cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu” și (1, 14.): „Și cuvântul trup s'a făcut,”

Adevărul credinței ca Fiul lui Dumnezeu este Dumnezeu adevărat este de o importanță capitală, odată pentru numărul mare a acelor, cari nu cred în acest adevăr, dar și în sine însuși. Că dacă Fiul lui Dumnezeu nu ar fi Dumnezeu adevărat, toate adevărurile creștinești se res-toarnă, așa intruparea Fiului lui Dumnezeu, rescumpărarea și celelalte.

Pentru aceea mărturisim în cre-deu: *„Cred în unul Dumnezeu Tatăl atot ținătorul... și în Isus Hristos, domnul nostru, carele dela Tatăl s'a născut... Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat... luminează din lumină... de o ființă cu Tatăl. prin carele toate s'au făcut...”*

Sf. Martir Ignatie a fost episcopul al treilea al Antiochiei, Contimporeanii, pentru iubirea cea mare cu care era dânsul cătră

Dumnezeu l-au numit: „Purtător de Dum-nezeu” adeca care poartă totdeauna în inimă sa pre Dumnezeu. Tradiția susține că Sf. Ignatie a fost pruncul acela, pre care Mân-tuitorul nostru l'a arătat inveczeilor săi ca pilda umilinței zicând: „de nu vă veți into-arce și să fiți ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.” (Matei 18,3.)

Sf. Ignatie a fost învățacul Sf. Ioan evangelistul iar mai târziu s'a ales de epis-cop al Antiochiei. Pe timpul acela biserica creștină a fost persecutată de imperatul Do-mițian (81-96) Sf. Ignatie prin posturi, ruga-ciuni și predici a apărut pre credincioșii săi și apărarea aceasta a fost pricina pe lângă dorul său ferbinte de a-și jertfi viața pentru Hristos. După împăratul Domițian a urmat împăratul Traian, care după ce a invins pre Daci, a mers în Antiochia ca de acolo să pornească în contra Persilor. Caz eii păgâni să-l ajute în aceasta întreprindere, împăratul Traian a pretins că și creștinii să meargă a jertfi zeilor. Sf. Ignatie a intervenit pentru dânși, a avut un conflict cu împăratul, în urma căruia a fost condamnat să fie dus la Roma și acolo aruncat în Colosseau între fi-are sălbatice. La Roma creștinii îl așteptau cu plâns și jale iar păgânii cu dor, ca să vadă cum îl vor spin eca leii. Sf. Ignatie a pășit fără de nici o frică între leii flămân-ziți chiar pentru acest scop și a grăit astfel: „Bărbați romani, aceste nu se întâmplă cu mine pentru că doară aș fi făcător de rele, ci pentru că doresc a merge la Hristos.”

Posta administrației.

P. on. protop P. Birlea Berbești Cvitâm cu mulțumită abonamentul trimis în suma de Lei 260.

Dlui Flaviu Iurca din Sărasău suma de Lei: 100.

Calendar săptămânal.

23—30 Ianuarie 1926.

24. **Dumineca Vameșului și Fariseului** (Ev. Luca c. 18, 10-14.) Cuv. Maica n. Xenia.
 25. Luni. P. Grigore Teolog. † 389 d. Hr.
 26. Marți. C. Xenofon.
 27. Miercuri. Ioangurădeaur † 407. d. Hr.
 28. Joi. C. P. Efrem Syrul † 378 d. Hr.
 29. Vineri M. Ignatie † 107 d. Hr.
 30. **Sămbătă. Ss. Trei ierarhi.** Vasile, Grigorie și Ioan.